

pa slavnostna akademija s peštrnim sporedom. Po obeh sv. opravilih v cerkvi bo darovanje pri oltarju za velike stroške, ki so v zvezi z beati-

fikacijo; vsak bo dobil Slomšekovo podobico, na drugi strani podobice je pa molitev, da bi Bog čimprej povečal našega Slomška.

Jernej. Moj Bog! Kaj bi jih našteval. Izmed 4000 jih je potrebnih podpore 3000!

Ljutomer. Že več let nismo imeli tako malo mrtličev v naši fari, ko lansko leto, samo 50 se jih je namreč ločilo s tega sveta, pa še med temi so trije priplavali po Muri, trije so cigani, mnogo pa je otrok. Ne bomo se izumrli, saj je bilo v preteklem letu rojenih 126 in 80 parov poročenih, med temi 48 tujih, večinoma iz sosedne Strigove. Svetih obhajil se je tekom leta razdelilo okoli 40.000.

Priheva. Na Prihovi je bilo v letu 1935 rojenih 13 dečkov in 18 deklic, skupaj 31 otrok. Oklicanih je bilo 17, poročenih 10 parov, umrlo je 10 moških in 14 žensk, skupaj 24. Najstarejša dva sta bila oba po 89 let stara. Umrli sta oba 30. decembra in bila oba pokopana na Novega leta dan. Bila sta si še nekaj v sorodu. Obhajanih je bilo 6210, bolnikov previdenih pa 27.

Sv. Jernej pri Ločah. V noči na 24. december je ob pol eni začela iz dosedaj neznanega vzroka goreti župnikova drvarnica, v kateri je bilo do 12 klafter lepih, suhih bukovih drv in precej lepih smrekovih desk in lat. Ker je pihal močen veter, je tistih par ljudi, ki je na glas zvona prišlo skupaj, branilo samo zraven stoječe svinjake. S tem so ubranili tudi župnišče in cerkev, ki bi drugače gotovo tudi postala žrtev plamenov. — Na Novo leto je bil pri nas g. Tome Alojzij, katehet gluhonemih iz Ljubljane, da je pripravil za prvo sv. obhajilo 44 letno Pristavnik Marijo, ki ni obiskovala šole gluhonemih. G. katehet je na Novo leto tudi v spovednici vrlo pomagal in pri poznem opraviilu pridigal. Bog plačaj! — Okoli polnoči od zadnje sobote na nedeljo so najbrž tuji zlikovci vladili v prazno trgovino g. Brudermana. So se enkrat »našmirali«, ker trgovina že dolgo več ne obratuje. Škoda pa je na polomljenih vratih.

Gotovlje v Savinjski dolini. Kdor bi mislil, da v Gotovljah spimo, bi se jako motil; saj imamo v naši fari kar tri društva. Pred vsem močno gasilsko četo, ki šteje nad 50 članov. Društvo si je nabavilo pred šestimi leti izvrstno motorno brizgalno; pred tremi leti je postavila, krasen spomenik v vojni padlim faranom, lani pa je kupila gasilski avtomobil. Drugo društvo je »Kmetovalce«, ki ima tudi lastno skladišče in nekaj strojev. Dne 15. decembra je imelo občni zbor v prostorih g. Kača. Ob tej priliki je imel predavanje o zboljšanju naših travnikov in o

Sv. Križ nad Mariborom. Na dan sv. Treh kraljev je priredila tukajšnja obmejna narodna šola lepo uspelo božičnico, ob priliki katere je bilo obdarovanih 60 otrok s potrebno obleko in deloma tudi z obutvijo. G. šolski upravitelj je mladini uvodoma obrazložil pomen in važnost obmejnih božičnic. Nato je šolska deca nastopila v nadvse ganiživi M. Skrbniškovi božični igri »Pod božičnim drevosom«. Sledile so razne priložnostne deklamacije in nastopi pred jaslicami in božičnim drevosom, nakar je angelj razdelil bogate darove.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Lanski poziv v »Slov. gospodarju«, da se moramo Lovrencani, kar se tiče porok, nekoliko bolj razgibati, ni ostal brez uspeha. Ne samo pri porokah, tudi pri rojstnih in smrtnih slučajih smo proti letu 1934 znatno napredovali. Živih se je narodilo 71 otrok: 38 dečkov in 33 deklic. Pri dečkih prevladuje ime Franc (4), pri deklicah Marija (10). Umrlo jih je 45, moških 17 in 28 žensk, domačinov 29 in 16 iz drugih župnij. Skupna starost moških znaša 759 let, ženskih 1441 let. Povprek pride na 1 moškega 44 in na 1 žensko 48 let. Iz tega se da sklepati, da ženskam preljudi kafejček na zdravju ne škoduje v toliki meri, kakor moškimi alkohol in tobak. Večno ljubezen in zvestobo si je priseglo 15 parov; da jih je več kakor leta 1934, je v največji meri zasluga v predpusnem času v Društvenem domu izvrstno vprizorjene igre: »Dva para se ženita«. Vsi poročenci so pod 40 let stari, samo »ledik in sveže« blago.

Gornja Radgona. Napredujemo! Evo: rojencev 153, umrlih 92, porok 50, najstarejša umrla oseba 93 let, nad 80 let starih je bilo 10, nezakonskih 18, naročnikov »Slovenskega gospodarja« do 300, Mohorja 316. Da se smrti z uspehom branimo, je gotovo nemala zasluga naše

Protituberkulozne lige, ki je tekom zadnjega časa potom zanimivih strokovnih predavanj (dr. Cremonnik, dr. Breznik, dr. Sedlaček, dr. Sokolov) znala zdriniti narod za boj proti neigijenskim razmeram. Gotovo bode marsikoga razveselila vest, da se vrši občni zbor Protituberkulozne lige v gornjeradgonski Posojlinici v nedeljo dne 19. januarja ob osmih, po rani sv. maši. Poleg običajnega poročila odbornikov se vrši volitev novega odbora, ki naj vodi še z večjim uspehom započeto delo. — Tudi naše prosvetno delo ne počiva. Uprizorila so v mesecu oktobru dekleta »Pastorko«, dne 8. decembra pa »Izvoljeno devico«. Po novem letu smo videli velešpansko Miakarjevo »Nevesto iz Amerike«, in v kratkem pridejo na oder tako šaljivi in navihani igralci, da bode njih nastop v črno senco postavil vse druge predpusne prireditve! Razumljivo je, da se za ta nastop zanima ne samo domača fara, ampak tudi daljna okolica. — Še mnogo zanimivosti bi bilo pri nas, pa preveč naenkrat ni dobro.

Sv. Trojica v Halozah. Darovanje za uboge je dalo za Božič 159 Din. In zdaj prihajajo po darove, oziroma bodo prišli pozneje, ko bo lepo vreme in ne bo več zeblo: Martin, ki je slep celo življenje, a dela vedno, žrnije vrtilo za uro, zjutraj ob štirih; pa je vedno dobre volje, samo da ima za tobak. Pa kako lepo zna igrati na piščal, ob poletnih večerih dolgo v noč, da se razlega po podlehniških gričih, kot bi klical svoje sestre in brate k sebi, domu, ki so mu mrtli v tujini, v zavodih za slepce. Prišel bode Jakac iz Gruškovja, 1 m visok, 50 let star, 4 ure potrebuje do Sv. Trojice, da pride po penze, katere so mu dolžni gospod župnik. Eno »jezero« mi dajte, bos sem; voziček sem napravil, pa ga ne morem prodati, tako pravi in slovesno prešteje »jezero« forintov. Oni sirotki, ki leži na revmatizmu bolana že 8 let, ponese božični dar sestra Barba, da si tako služi nebesa in dela pokoro. Tereška iz Stanošine pride navadno sama. Teško spravi iz ust besedo »prosim«. Služila je let dolgo vrsto; ko je obnemogla, naprej naj pove Cankarjev hlapec

Marta stopila iz svoje klopi. Hiteti je morala, da pripravi kosilo. Ko je prišla mimo Tevža, jo je obšla rahla rdečica. Zdelo se mu je, da ji pogled ni veder, ampak resen in žalosten. Za trenutek ga je obšla skrb, pa se je je naglo otresel. Nekaj časa je še ostal v cerkvi, potem je šel h gospodu kaplanu. Pogovarjala sta se samo o društvenih rečeh. Zaradi ženitve ni kaplan ničesar vprašal, Tevž pa tudi ni kaj črnil. Saj niti očetu ni ničesar povedal. Gospod je pač opazil, da je mladi Dvornik nekoliko nemiren, pa se je naredil, kakor da nič ne vidi. Le ko se je ta prehitro poslovil, se je namuznil.

Pri večernicah je bil Tevž zopet v cerkvi. Zopet je čakal, da so verniki po večini odšli, nato se je napotil k Zvonikovim. Zvonikova domačija je bila kake četrt ure zunaj vasi pod hribom. Da bi se ognil ljudem in marnju, je krenil daleč naokoli in prišel skoz gozd od zgoraj k Zvoniku. Čeprav je prišel od nasprotni strani, so ga vendar opazili; kajti Marta ga je že čakala pred durmi. Povabila ga je v hišo, ki ni bila tako prostorna kakor Dvornikova, vendar čedna in prijazna; na vsakem oknu je bilo polno cvetja in zelenja. Ko je sedel in jo gledal, kako molči, mu je postalo tesno:

»Kaj ti je danes, Marta? Ali očeta ni doma?«

»Ne. Na vasi so.«

»Kako je z nama?«

»Moj Bog, slabo.«

»Kaj? Abi oče ne dovolijo? Ali imajo kaj proti meni?«

»Ne. Pravijo, da me še ne morejo pustiti od doma. Mojkva je še premlada za gospodinjstvo in se mora še naučiti in navaditi.«

Da je imel stari še drug vzrok, tega mu ni povedala. Ni mu namreč bilo po volji, da je bil Tevž z denarjem tako malo varčen. Zato je hotel še počakati in videti, kako se bo fant storil.

»In kako dolgo bom moral čakati, da te bodo oče pustili?«

»Dve leti, pravijo, ne smem misliti na možitev.«

»Dve leti! To je dolgo. Ali se ne bodo dali prepričati, če jim povem, kako nam je treba gospodinjje?«

»Ne verjamem. Kar oče rečejo, to držijo in se ne dajo pregovoriti... Ti pa, kajne, ti pa ne boš mogel tako dolgo čakati?«

Silno žalostno so se glasile njene besede in v očeh so ji bile solze. Tedaj ga je prevzelo toplo čustvo.

»Marta!« je vzkliknil, »ako mi ostaneš zvesta, te bom čakal deset let. Nikoli ne vzamem druge kakor tebe.«

Od veselja so ji lica zardela.

»Zvesta ti ostanem. Ako tebe ne vzamem, nikoli nikogar ne vzamem,« mu je obljubila.

(Dalje sledi)

strojnic. Z nepričakovanimi umiki Abesinci tolikokrat preslepijo Askare in Italijane. Na ta način jih izvablajo v prikrite zasede, kjer jih neusmiljeno pokoljejo z bajoneti in noži.

Zlato abesinsk. cesarja.

Po vesteh iz pristanišča Džibuti ob Rdečem morju je poslal neguš 30 zabojev zlata v Pariz, kjer ga bodo shranili v varnih blagajnah neke velike francoske banke. Cesarjevo zlato je vredno poldrugo milijardo frankov.

Italijani so prepeljali

od 22.—28. dec. p. 1. skozi Sueški prekop 10.346 oficirjev in moštva, 17.416 ton vojnega materiala, 5.750 ton cementsa in 299 mul.